

Mile Tasić

MOZAIK MEĐU NAMA

Umetnički dom porodice Vuletić

Pored nedavno otvorene retrospektivne i slobodno se može reći, velelepne izložbe beogradske MEDIALE u Srpskom kulturnom centru Sveti Sava, još jedna po mnogo čemu originalna izložba u organizaciji subotičke MEDIJALE dogodila se u petak 11. maja u po svemu stvaralačkoj i umetničkoj kući u Adolfa Singera na broju 19. Dom Viktorije Šimon Vuletić i njenog supruga obrazovanog umetnika i pedagoga Gorana Vuletića u svemu je odisao stvaralačkom atmosferom. Njihovu radionicu već poznatu od ranije po animiranju subotičke mladeži sa pravim i vrednim stvarima u umetnosti, ovog puta upozнали smo, gotovo iznutra, rekosmo u njihovom istinski toplom i otvorenom domu sa vrednim sadržajima koji se i ne susreću svakodnevno.

Na ovoj izložbi pre svega, mozaika u prostoru, videli smo dvadesetak dobrih ostvarenja u ovoj retkoj i nadasve teško dostupnoj likovnoj disciplini. Tematski vrlo razuđenoj od figuralnih i mitskih, do apstraktnih i geometrijskih oblika, raznih dimenzija, i probranog kolorita, pre svega na zadanim pločama ali i na upotrebnim predmetima, gotovo odbačenim stolovima, stolicama, natkasnama odavalo je toplinu koja sigurno je ne dostaje u svakom domu. Skladno postavljeni u prostoru, odnosn čarobnom dvorištu, MOZAIKI MEĐU NAMA osvetljavani su svetlom sveća ili čarobnim lampama Arpada Slančika i domaćina Gorana Vuletića. Niz mozaika izvedenih pod vrednim pedagoškim nadzorom vrlo pažljivo i zanatski profesionalno uradili su radioničari Milenko Radić, Jelena Čulibrk, Ilija i David Vuletić, Lena Kapor, Sofija Rodić, Magdalena Zelenka, Mirjana Rodić, Nina Trklja, Dunja Drašković, Jelena Aničić, Tamara Der, Mirjana i Srđan Simijanović, Marina Matijević,

Senka i Lea Ružumberski, Valentina Simon, Čaba Lalić, Atila Rohaček, Mitar i Simeon Škoro, Daniela Mamužić i Mirjana Mitrić.

Vredno delo tako retko viđeno na ovim prostorima iznenadilo je i oficijelnu likovnu ali i svekoliku drugu javnost.

Konačno i nekoliko velikih slika Željka Garića sa dominantnom i elegantnom ženskom figurom, erotskog naboja u ateljeu na pomenutoj adresi zaokružilo je ovaj vredan i nezaboravan kulturni događaj.

Sam dom Vuletićevih odisao je pred izloženim delima i velikim brojem posetilaca jednom neusiljenom, hepening atmosferom u kojoj ama baš ništa nije nedostajalo. Ako pak pročitamo moto ovog doma i ovog umetničkog udruženja koji se temelji na HANDERTVASEROVOJ misli iz 1990. godine izrečenoj u Umetničkom domu u Beču, biće nam znatno bliži pokret i projekat kojim su se domaćini nikako slučajno nazvani MEDIJALA, poduhvatili.

– Kuća umetnosti je kuća omeđena lepotom, mesto gde se umetnost najdelotvornije ispoljava, boravište nepravilnosti koja ne podležu pravilima, prostor neravnih podova, stabala – stanara i razigranih prozora. U takvoj kući odnos prema prirodi je osvešćen. To je kuća koja ne prati uobičajene standarde, avantura modernih vremena, putovanje u zemlju kreativne arhitekture, melodija za oči i stopala. Umetnost mora da upozna svoj smisao. Mora da stvara trajne vrednosti i ima smelosti za lepotu koja je u skladu sa prirodom. Umetnost mora da uključi prirodu i njene zakone, čoveka u njegovoj težnji ka istinitim i trajnim vrednostima. Dato joj je da bude most između stvaralaštva prirode i stvaralaštva čoveka. Umetnost mora ponovo da stekne univerzalni značaj za sve ljude, a ne da bude pomodni posao upućenih. Kuća umetnosti teži ostvarenju ovog važnog cilja.

Upravo je takva i kuća Vuletićevih, svojevrsni dom umetnosti potvrđena još jednom ovom vrednom, neobičnom i retko viđenom izložbom, koju su svojim besedama otvorili Ljubica Vuković istoričar umetnosti i Boris Čegar profesor filozofije.